

خبر

طالبان دختر ورزشکار افغانستان را گردن زد

● یکی از مربیان تیم ملی والیبال بانوان افغانستان خبر از سربریده‌شدن ماه‌جبین حکیمی، والیبالیست افغانستانی، به دست نیروهای طالبان داد. ماه‌جبین حکیمی، از بازیکنان تیم ملی والیبال بانوان افغانستان که در رده سنی جوانان بازی می‌کرد، به دست طالبان در شهر کابل سر بریده شد. ثریا افضلی از مربیان تیم ملی والیبال بانوان افغانستان، کشته‌شدن این بانوی ورزشکار را در گفت‌وگو با «ایندیپندنت» فارسی تأیید کرد، اما گفت غیر از خانواده ماه‌جبین، کسی از زمان دقیق و چگونگی این اتفاق آگاه نیست. ماه‌جبین تا قبل از فروپاشی دولت پیشین افغانستان، در باشگاه والیبال شهرداری کابل بازی می‌کرد و از بازیکنان موفق این باشگاه بود. ثریا افضلی گفت قتل ماه‌جبین حکیمی احتمالاً در اوایل اکتبر رخ داده و به دلیل اینکه خانواده‌اش تهدید شده‌اند دراین‌باره با کسی صحبت نکنند، این مسئله پوشیده مانده است. به گفته افضلی، پس از فروپاشی دولت پیشین، دختران ورزشکار در سراسر افغانستان با تهدید جدی امنیتی مواجه هستند و افراد طالبان دنبال آنها آمده‌اند و خانه‌های شماری از آنان را در شهرهای گوناگون تفتیش کرده‌اند. بسیاری از دختران ورزشکار، به‌ویژه اعضای تیم والیبال بانوان افغانستان که در مسابقات خارجی و داخلی شرکت کرده‌اند و در برنامه‌های رسانه‌ای حضور داشته‌اند، در معرض تهدید جدی قرار دارند. این مربی تیم ملی والیبال بانوان افغانستان گفت از میان بازیکنان این تیم، فقط دو نفر توانسته‌اند از طریق اقدام شخصی از افغانستان خارج شوند و بقیه اعضای تیم در داخل افغانستان در تهدید و وحشت به سر می‌برند. خانم افضلی دراین‌باره گفت: «همه بازیکنان تیم والیبال و بقیه بانوان ورزشکار در وضعیت نامناسب و در ناامیدی و ترس به سر می‌برند. همه مجبور شده‌اند متواری شوند و در مکان‌های نامعلوم زندگی کنند». تلاش‌های اعضای تیم ملی والیبال بانوان افغانستان برای جلب حمایت سازمان‌ها و کشورهای خارجی برای خروجشان از افغانستان تاکنون بی‌نتیجه مانده است. کشته‌شدن ماه‌جبین به ترس و نگرانی آنان از اینکه هدف طالبان و افرادی قرار گیرند که از گذشته درصدد ممانعت از فعالیت ورزشی بانوان بوده‌اند، دامن زده است. با تسلط طالبان بر افغانستان، همه فعالیت‌های زنان در عرصه‌های ورزشی، سیاسی و اجتماعی متوقف شده است و نگرانی از ادامه محدودیت‌ها بر زندگی، کار و امنیت جانی زنان فعال در صحنه‌های اجتماعی همچنان وجود دارد. تیم ملی والیبال بانوان افغانستان نخستین‌بار در سال ۱۹۷۸ تأسیس شد و فعالیت آن از سال ۱۹۹۲ تا ۲۰۰۲ به دلیل جنگ داخلی و سپس حاکمیت طالبان متوقف شد. تیم ملی والیبال بانوان افغانستان در دو رده سنی بزرگسال و جوانان فعالیت می‌کرد و در هر رده سنی، ۱۴ عضو داشت. این تیم هر سال در شماری از مسابقات بین‌المللی شرکت می‌کرد که در برخی از مسابقات در کشورهای منطقه، موفق به کسب جوایزی نیز شد. حضور این تیم در مسابقات بین‌المللی همواره با حمایت گسترده در داخل افغانستان همراه می‌شد و از حضور دختران افغان در بازی‌های بین‌المللی، به‌عنوان نشانه‌ای از تلاش برای تثبیت جایگاه زنان در جامعه سنتی افغانستان یاد می‌شد.

ادامه از صفحه ۹

ورود خاتم‌الانبیاءه آسیب‌های اجتماعی پایتخت

... دستگاه‌ها ظرفیت‌های مختلف دارند. ازجمله دستگاه‌هایی که در این حوزه حضور دارند ممکن است سیاه باشد. سیاه بخش‌های مختلف دارد. قرارگاه خاتم‌الانبیای سپاه بیشتر در حوزه زیرساخت‌های سخت‌افزاری و عمرانی است و از اینها هم می‌تواند بیاورد تا کرخانه‌های جدید بسازیم و مکان‌های جدید برپا کنیم که نیاز به طراحی دارد؛ ولی وقتی طراحی انجام شد بخش‌های مختلف ازجمله قرارگاه خاتم‌الانبیا ظرفیتش را برای اجرا در خدمت دوستان قرار دهد. سیاه تهران درخصوص محله هرندی کلی کار کرده و خیلی خوب است. او ادامه می‌دهد: این‌تصور که یک دستگاه نظامی فقط حضور نظامی در عرصه‌های مختلف دارد اشتباه است و در این ۴۰ سال در مورد سیاه عکس این هم داشتیم. حتی ارتش هم که نیروی رسمی نظامی می‌دانیم، در برخی از حوزه‌ها حضوری نرم دارد و به نظر این خیلی خوب است و این را مقایسه می‌کنیم با این اتفاق پیش از انقلاب که جایگاه ارتش چه بود و الان نیروهای نظامی چقدر در فضای نرم‌افزاری به حاکمیت و مردم کمک می‌کنند. هر کس هر ظرفیتی دارد باید بیاورد اما بجا و با تنظیم طوری که این پازل تکمیل شود و در خدمت این قرارگاه‌ها و رفع آسیب‌های اجتماعی قرار بگیرد، ما باید مدیریت کنیم. از او درخصوص کمکی که خاتم می‌تواند به حوزه آسیب‌های اجتماعی داشته باشد می‌پرسم. نادعلی می‌گوید: سیاه جایی با ظرفیت‌های متفاوت است مثلاً قرارگاه خاتم‌الانبیا سخت‌افزاری است، قرارگاه خاتم‌الاولییا نرم‌افزاری است. بقیه‌الله فرهنگی است، اوج و سراج فرهنگی است. فرهنگی‌هایشان را بیاورند و سخت‌افزاری‌شان را هم در خدمت ساخت بنا و زیرساخت‌های سخت‌افزاری قرار دهند. نیروی نظامی، بهزیستی و بخش‌های مختلف دولت هم باید پای کار بیایند.

حمیده عباسعلی، چهره پرفروغ کاراته زنان ایران هنوز اتفاقات تلخ بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو را فراموش نکرده است. او مدام خاطره مبارزه با رقیب چینی را در ذهنش مرور می‌کند. اینکه اگر در لحظات پایانی مسابقه مصدومیت گریانش را نمی‌گرفت، حداقل مدال برنز بزرگ‌ترین رویداد ورزشی دنیا بر گردنش بود. این اما همه آه و افسوس حمیده نیست. عباسعلی دل پرغصه‌ای از مسئولان ورزش کشور هم دارد. اینکه تا قبل رفتن به المپیک به او طوماری از وعده‌ووعیدها می‌دادند اما بعد از ناکامی‌اش در المپیک خیلی زود فراموشش کردند. پرافتخارترین بانوی کاراته‌کار ایران ولی می‌گوید با همه این بی‌مهری‌ها دوباره پرامید به میدان برمی‌گردد. حمیده که با پنج طلای آسیا، جزء چهره‌های خاص کاراته آسیاست به دنبال این است تا این رکورد را جاودانه‌تر کند. گفت‌وگوی «شوق» را با دارنده اولین مدال جهانی کاراته ایران می‌خوانید.

کمیتر از دو ماه است که از المپیک توکیو گذشته. این مدت را چطور سپری کردید؟ آیا توانستید اتفاقات تلخ این بازی‌ها را فراموش کنید؟ حقیقتاً باید بگویم که پذیرفتن این موضوع هنوز برایم سخت است. به عقیده من قبول شکست‌ها یا تلخ‌ی‌های زندگی به توقعی که آدم‌ها از خودشان دارند، برمی‌گردد. علی‌الخصوص درمورد زندگی ورزشی که خیلی حساس‌تر و متفاوت‌تر است. من واقعا توقع زیادی از خودم داشتم و باورم این بود که حتما در بازی‌های المپیک روی سکو بروم. نمی‌دانم اسم اتفاقی را که در المپیک توکیو برای من افتاد، باید بدشانسی بگذارم یا چیزی دیگری. به‌هرحال من با سختی بسیار و تلاش خودم وارد این رقابت‌ها شدم. المپیک جایی است که تو را از بین همه خوب‌ها انتخاب می‌کنند. من وقتی سهمیه المپیک را گرفتم، تمام هدفم گرفتن مدال بود که سه‌ماهه‌ای در دسترس هم نبود. من در دو قدمی مدال بودم اما با آن آسیب‌دیدگی ناگهانی شرایط طور دیگری برایم رقم خورد. با توجه به این موارد زمان می‌برد تا بخوابی با این قضیه کنار بیایی. جالب‌تر اینکه خودت باید به تنهایی تمام این فشارها را تحمل کنی. ورزش حرفه‌ای همان‌طوکه مدال‌آوری و شیرینی‌های خوش را دارد،

آسیب را هم دارد. متأسفانه در ورزش ایران وقتی ورزشکاری در میادین بزرگ ورزشی دچار مصدومیت می‌شود، به‌راحتی فراموش می‌شود و انگار هیچ کسی نبوده. این شرایط تا به الان نه‌تنها برای من بلکه برای خیلی از قهرمانان کشور به وجود آمده است. قهرمانانی که کارنامه پرافتخاری داشتند و همیشه پرچم ایران را بالا بردند اما با یک اتفاق که خودشان هم در آن دخیل نبودند، نادیده گرفته شدند. این خیلی دردناک است که زحمات چندین و چندساله‌ات این‌قدر راحت نادیده گرفته شود.

مسئولان وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک در این مدت سراغی از شما نگرفتند؟

تا قبل از المپیک که افراد زیادی آمدند و به ما وعده‌ووعید دادند که فلان کار را برایتان انجام می‌دهیم. حتی مسئولان شهر خودم هم (شهر ری) کاری برایم نکردند. آقای صالحی‌امیری، رئیس کمیته ملی المپیک انصافاً بیشتر جویای احوال بودند اما وزارت ورزش تا به الان سراغی نگرفته است. به‌هرحال گرفتن سهمیه کار بسیار دشواری است. من سه سال در رقابت‌های جهانی مختلف شرکت کردم تا توانستم سهمیه حضور در المپیک را بگیرم. من

در تمام این سال‌ها همه‌چوره زحمت کشیدم، سعی کردم دل همه را شاد کنم اما با یک اتفاق همه‌چیز فراموش شد و همه فقط آن باخت را دیدند. دللیش هم این بود که من همیشه دست پر از میادین مختلف برگشته بودم و انتظارات از من بالا بود. من برای المپیک وعده‌های زیادی شنیدم. گفتند وقتی برگردی عملی می‌شود. ولی بعد از اینکه نتوانستم مدال بگیرم، انگار نه‌انگار که قول و قراری بوده است. این رفتارها منصفانه نیست. ورزشکاری که مدال می‌گیرد، همه کنارش هستند و تکلیفش مشخص است. مهم این است ورزشکاری که آسیب می‌بیند و باخت می‌دهد را کنارش باشییم تا دوباره به میدان برگردد. اگر بخوایم ورزشکارانمان را حفظ کنیم، باید فکری اساسی برایشان کنیم. در ایران همه‌چیز بر عهده خود ورزشکار است؛ از ریکاوری روحی و جسمی گرفته تا اینکه دوباره سرپا شوی.

روند درمان پاتان چطور پیش رفته؟

یک ماه بعد از المپیک دکتر کیهانی پایم را جراحی کردند. خوشبختانه عمل رضایت‌بخشی بود. درحال‌حاضر هرروز فیزیوتراپی انجام می‌دهم. به دنبال این هستم که هرچه سریع‌تر خوب شوم. چیزی

حمیده عباسعلی: بعد از المپیک فراموشم کردند

کم نمی‌گذارم تا دوباره برقدرت به میدان برگردم. فعلاً تمرینات یک دارم و تمرین کاراته ندارم اما به احتمال زیاد از ۱۰ روز دیگر برنامه‌هایم جدی‌تر و فشرده‌تر خواهد شد.

کمیتر از دو ماه است که از المپیک جهان امسال هم نمی‌رسید؟

بله همین‌طور است. چون زمان زیادی تا این رقابت‌ها نمانده است. من امسال کلاً نمی‌توانم در مسابقه‌ای شرکت کنم تا پایم به‌طور کامل بهبود پیدا کند. ان‌شاء‌الله از سال آینده در مسابقات حاضر می‌شوم. پزشک‌کم هم این اطمینان را داده که پروسه درمانم بیشتر از شش، هفت ماه نیست.

ولی بدون شک جایتان در مسابقات جهانی پیش‌رو خالی خواهد بود. به‌هرحال شما دو مدال ارزشمند نقره و برنز را برای تیم ملی کاراته زنان در این رویداد کسب کردید که تاریخی هستند. ضمن اینکه رقبا هم غیبتتان را حس خواهند کرد.

من رقابت خوبی در چندسال اخیر با رقبای خارجی داشتم و جدای از این موضوع ارتباط دوستانه‌ای هم با آنها پیدا کردم. آنها در این مدتی که مصدوم بودم، پیگیر احوالم بودند و برایم آرزوی سلامتی کردند و اینکه از نبودنم در رقابت‌های جهانی ناراحت شدند. اینکه رقیبت به تو بگوید جایب در مسابقات خالی است، واقعا حس قشنگی است. باین‌حال امیدوارم سایر بچه‌های تیم که به این بیکارها اعزام می‌شوند، بتوانند بهترین عملکرد را داشته باشند و روی سکو بروند.

کادر فنی تیم ملی کاراته بانوان بعد از المپیک تغییر کرد. این تغییر را چطور می‌بینید؟

من با این کادر زمانی که زیر ۲۱ سال بودم، تجربه همکاری داشتم. زمان زیادی است که با آنها کار نکردم. برایشان آرزوی موفقیت دارم که نتیجه خوبی بگیرند.

کمیتر به خداحافظی از ورزش هم فکر می‌کنید؟

خداحافظی کلاً کلمه سنگینی برای ورزشکاران است. تا آنجا که بتوانم فعلاً نمی‌خواهم به این موضوع فکر کنم. من همیشه دنبال این بوده‌ام که اتفاقات خوبی را رقم بزنم. الان دنبال این هستم که به شرایط ایدئال برسم و رکورد جدیدی را ثبت کنم. ان‌شاء‌الله سال آینده بازی‌های آسیایی در پیش است و برای این میدان بزرگ آماده می‌شوم.

ورزش

فوتبال

پوهانگ استیلرز حریف الهلال در فینال لیگ قهرمانان آسیا شد

● تیم فوتبال پوهانگ استیلرز با غلبه بر تیم اولسان هیوندای کره‌جنوبی راهی فینال لیگ قهرمانان آسیا شد. به گزارش مهر، تیم‌های فوتبال اولسان هیوندای و پوهانگ استیلرز کره‌جنوبی روز گذشته در مرحله نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان فوتبال آسیا به مصاف هم رفتند که این بازی با برتری و فینالیست‌شدن تیم پوهانگ در ضربات پنالتی به پایان رسید. در این مسابقه که از ساعت ۱۴:۳۰ به وقت تهران و در ورزشگاه جام جهانی جنونجو برگزار شد، ابتدا «یون ایل لیک» (۵۲) برای اولسان گل‌زنی کرد و در حالی که بازی به دقایق پایانی نزدیک می‌شد، «الکس کرانت» (۹۰) کار را به تساوی کشاند. در این ترتیب دیدار نمایندگان کره به وقت‌های اضافه رفت، ولی تساوی تا پایان ۱۲۰ دقیقه ادامه یافت تا کار به ضربات پنالتی کشیده شود. در ضربات پنالتی هم این تیم پوهانگ بود که ۵ بر ۴ پیروز شد و به فینال راه یافت. اولسان در این مسابقه از دقیقه ۶۸ و با اخراج «وون دو جائه»، ۱۰ نفره به بازی ادامه داد. اولسان فصل گذشته به فینال لیگ قهرمانان آسیا راه یافته و در رقابت با پرسپولیس ایران قهرمان شده بود، اما امسال نتوانست فینال را تجربه کند. الهلال نیز در مرحله نیمه‌نهایی (شرق آسیا) با نتیجه ۲ بر یک تیم النصر را از پیش‌رو برداشت و راهی فینال شد. دیدار فینال لیگ قهرمانان ۲۰۲۱ آسیا دوم آذر بین تیم‌های الهلال و پوهانگ به میزبانی کشور عربستان برگزار خواهد شد.

برنامه و نتیجه

چهارشنبه ۲۸ مهر

گل‌گهر ۴۴۴ – تراکتور ۴۴۴

استقلال ۴۴۴ – هوادار ۴۴۴

صنعت نفت ۴۴۴ – ذوب‌آهن

پنجشنبه ۲۹ مهر

آیندهوون – موناکو ۲۴:۳۰

ناپولی – لژیا ۳:۲۰

لاتزیو – ماریسی ۱۵:۲۰

بنیس – لورکوزن ۱۵:۲۰

رایدوین – دیناموزاگرب ۱۵:۳۰

جمعه ۳۰ مهر

فولاد – پرسپولیس ۱۸:۰۰

مؤسسه خیریه بین‌المللی زنجیره امید

ارائه دهنده خدمات کیفی درمانی فوق تخصصی رایگان برای کودکان

زیر ۱۸سال مبتلا به بیماری‌های قلبی، ارتوپدی و ترمیمی

بدون در نظر گرفتن دین، نژاد و ملیّت

در حال ساخت و بهره‌برداری از بزرگ‌ترین بیمارستان فوق تخصصی کودکان امید

#۷۳۳۳*۷*۴*

۱۶۲۲-۰۰۰۱-۲۹۷۰-۵۰۲۲

آدرس: میدان تجریش، خیابان فناخسرو، پلاک ۳۱

zanjirehomid.com

۰۲۱-۲۲۷۴۷۶۸۱

zanjirehomid

رونمایی از پرسپولیس ۲۱